

I V A A D A M C O V Á

L I B E R E C 2 0 1 7

PŘEPIS BESEDY KONANÉ 24. BŘEZNA

Iva Adamcová – Liberec 24.3.2017

Než předám mikrofon, tak bych jí ještě jednou před vámi chtěla moc poděkovat. Protože tahle bytost vděčí nebo já vděčím jí za to, že tady dneska stojím a můžu tady být, protože mi opravdu zachránila život.

Ivanka: Dobrý den, moc jsem se těšila, jednou za měsíc je to asi tak akorát, ale pro mě asi málo. Je vás strašně hodně, co píšete, já v poslední době nemám vůbec čas, abych odpovídala, takže se dopředu všem omlouvám. Přestože bych chtěla, ale dopisy jsou pořád delší a delší. Taky se objevují lidé, kteří nyní teprve začínají poslouchat základní přednášky. A pro ty opakovat vlastně zase všechny ty znovu odpovědi, které už byly jednou řečeny, a vy víte, že tuhle trpělivost já mám, ale ten objem narůstá. Vše je natočeno, vše je řečeno, dá se to pustit. Dá se to dokonce přečíst, protože je vás mnoho, těch, kteří se zapojili do procesu. Já o tom ani nevím, já se to dozvídám až potom nečekaně od mých známých, že přepisujete audia, což je pro někoho lepší, protože číst to a vracet se k myšlence je někdy lepší než, když vám samozřejmě Adamcová něco prochechtá, něco tam nastaví a vy to nechytíte, a pak vám něco unikne. Takže já vám chci poděkovat za to, že to pracuje a opravdu už je to velmi rozšířené. A lidé začínají žít stavy své skutečné reality. Já jsem teď zjistila, že těch otázek není moc, ale já jsem si pro vás připravila ještě asi dvě nebo tři navíc, které přišly, byly velmi hezké a humorné. Tak doufám, že vás rozesmějí, a pak se pustíme do těch, které jste posílali vy.

Tahle otázka, kterou jako první přečtu, je vlastně pro setkání 2. 9. v Jičíně a přečtu vám ji proto, že vám hrozně odlehčí pocity napětí v sobě jako člověka, který touží něco zmáknout a je v údivu, že nic nemá. Ale uvědomte si, že jsem vám vždy vysvětlovala, že vy nemáte bojovat za to, abyste byli lepší. Naopak dary, které vám budou podbízet všechny ty varianty hmotného vědomí, tak ty byste měli odmítnout. Každý dar, který máte navíc od hmotného vědomí, a o co byste chtěli být lepší, výraznější, jiní než ostatní, a vždycky jste originálem, nemusíte se obávat, tak ty by vám zkomplikovaly život. A když je odevzdáte, teprve tehdy dostanete vše a tenhle ten dopis je nádherně napsaný, s takovým hezkým humorem. Toho pána musím pochválit a možná že si to i v tom audio poslechne o trošku dřív, než budeme v září nebo kdy v tom Jičíně.

Takže poslouchejte.

Dobrý den Ivanko, tak dlouho jsem poslouchal vaše přednášky, včetně pasáží o nočním strašení, až si mi o něm zdálo. Byl to celkem děs, dvakrát mě tahali za peřinu. Nejdříve jsem si ji zuby nehty držel, ale byli silnější, a tak jsem to vzdal a doufal jsem, že až mi bude zima, že ji zase na mě hoděj. Podruhé už jsem se tak nevysiloval, ať si ji klidně vezmou. Musím říct, že byli slušní, pokaždý mě zase přikryli. Přiznávám se, že jsem v jednu chvíli hmátnul strachy po vypínači, ale světlo se nerozsvítilo, asi vyhodili jističe. A nakonec přišlo ono přilehnutí zezadu, ale bylo to přes peřinu, tak jsem pro sichr stáhnul půlky a byl jsem relativně v klidu. Tak jsem se vás chtěl zeptat, jestli se jako tohle taky počítá za regulérní noční

strašení, když to byl jen sen, ale tuším, že asi ne, neboť jsem ještě tak trošku posera a ješita, a po nocích transformačně nevrním. Jediné vibrace, kterých jsem po nocích schopen, je chrápání. Nevidím žádné aury, čakry, mám špatnej čuch, dvě a půl dioptrií a jsem rád, že se trefím mezi futra, natož do 5D. S láskou Váš méně vyvinutý, ale o to více oddaný posluchač Jaroslav K.

Tak zrovna tenhle člověk tam trefí, i kdyby měl 10 dioptrií, věřte mi. Ano, to je taková ta lehkost bytí, kdy už se vlastně nebojíte. Vy už víte, že věci jsou jaké jsou, a děláte pokroky. A věřte mi, že toho, čeho se budete obávat, a jakoby že třeba nejsem vyvinutý, nic se mi neděje, tak asi tam nepatřím. Vaše hmotné vědomí samozřejmě tomu dává sílu, to znamená, že si vás vyzkouší tímto způsobem. Navíc dary..., já jsem taky nikdy nechtěla žádné dary. Napřed je musíte všechny odmítnout, abyste je dostali. Ani já nevidím, já mám vidění přes ruce. Víte, bylo by strašně obtížné jít po světě a vidět na každém všechno, co tam je namalovaný, a to by vás strašně tížilo, hlavně v těch prvních fázích, kdy ještě vás nepouští vědomí bílé magie a chcete zachraňovat celý svět. Ale vy už dneska víte, že se každý musí zachránit sám a kdo vlastně jste. A jsou tam jemné nuance, které lidi ještě dokáží oslovit. Znamená to, že hmotné vědomí toho využívá. Ne, vše v pořádku. Jste takoví, jací jste. Jako takoví jste dobří, jestliže takovou dobu půjdete po určitý čas, tak se všechno samo otevře a vy se naučíte ovládat hmotné tělo, nenechat se jindy stresovat, že jste horší nebo že jste lepší. Jednota znamená, že jste vědomí a jste stejné jedno vědomí. To, co hraje hmotné tělo, je pouze děj, který jste si na sebe oblékli, a který vás různě provokuje k tomu, co byste nechtěli a naopak to, co máte, a co byste chtěli, a to je to, co s vámi hýbe, a co vám pak dělá v tom životě obrovské problémy a nastrahuje pasti, ale vy moc dobře také víte, že je nastrahuje dobře, protože kdyby to nedělalo, tak byste se nikdy nedočkali svého cíle. Mně se líbí, jak pokyvujete, to je Boží.

Tak druhá otázka. Ta je také hodně důležitá tady, to psala jedna paní minulý týden. Zdá se mi to hodně důležité. Teď se rozdělíte možná do tří skupin – dvou tří skupin. Nikdo nebude rozumět vůbec, když by neposlouchal dost, někdo bude rozumět dokonale, někdo bude v takovém mezistupni. Poslouchejte dobře.

Chápu, že podpory nám nepomáhají, ale naopak nám vracejí situace, kdy jsme měli odpor k zopakování. Je to jasné, ale nechápu, proč i modlitba k Bohu je odpor. Při modlitbě jsem s Bohem. Je mi dobře, mám pocit, že on jediný mi rozumí, nesoudí mě. Většinou mu děkuji, někdy i prosím o pomoc. Je to náš nebeský Otec, tak proč je to odpor. Pokud to není v souladu s Boží vůlí, tak se stejně nic nezmění. Krásný den, Eva.

Vy, co posloucháte dlouho, už budete vědět, jak odpovím. Setkávám se poslední dobou totiž s tím že, když projdete nějaký čas všemi těmi poslechy a dojdou vám věci, tak už vaše otázky jsou zodpovězeny okamžitě, jak jsou položeny, a vy to dnes víte.

Já jsem té ženě odpověděla: Vy jste božské vědomí a tělo na vás háže vlastně pocit, že je Eva, a dělá to strašně rádo, protože si s vámi zahrává. Stav 5D je veliké osvobození a procházíte do 5D velice těžkou náročnou cestou, kdy hmotné tělo vám musí házet pasti.

Vemte si, jestliže já půjdu o něco žádat a budu si připadat, že jsem s Bohem. Ano, vy jste s Bohem, vy jste totiž ten Bůh, takže on je ve vás neustále přítomen. Jenže to Eva hodí takový pocit, že teď jsem s ním a on mi rozumí. Ano, vy sami sobě vždycky rozumíte. Vy víte, co jste udělali, a z čeho máte čisté svědomí, z čeho naopak ne, co potřebujete opravit. Byli jste tím vždycky a není zapotřebí se zpovídat někomu imaginárnímu a trápit se výčitkami, protože jinak byste to nedělali.

Takže vidíte, že odpor se tam opravdu objevuje. Akorát, že není rozeznatelný. Děkování je vlastně, když prožíváte proces vašeho osudu a v každý okamžik zůstanete klidní, bez negativních emocí. Tehdy děkujete, aniž byste slovo dík museli vyslovit. A naopak lidé, kteří děkují a třeba i křičí své výkřiky vděku a prožívají odpory, možná vypočítavě někdy chtějí poděkovat, aby se jim to v dobrém vlastně vrátilo zpátky, a prokázali to před tím božstvím, a přitom hrají sami před sebou hru na schovávanou a nepoznají to.

Takže vidíte, že past je nastavena úplně důmyslně. Ano, vy jste Bohem a vždycky jste byli. Praxí je, že si zkusíte představit velikou naši planetu, a vy jste jejím univerzálním vědomím, jste veškerým vědomím všech druhých lidí, všech zvířat, všech bytostí tady na planetě. A když si prohlédnete tuto planetu, tak mezi jednotlivými hmotnými součástkami, které tady jsou, nejenom mezi lidmi, ale i mezi ostatními stvořeními, jsou vaše hmotné schránky a tvary, kterými nejste, a také jména samozřejmě těchto bytostí. A jednotlivé schránky proti sobě útočí v poloze časoprostorové křivky, než si splníme celou tuto dobu na hmotné planetě v času a prostoru, a která vám musí stačit k tomu, a vždycky stačí nastavený čas, abyste pochopili všechny zkušenosti, které jste si měli prožít. Jde pouze o tento čas. A v tuto dobu tato planeta automaticky proletěla.

A pozor, ještě se pohybujeme v takzvaném 4D prostoru, kdy se ještě hodně učíte. Tento prostor skončí zhruba tak asi okolo roku 2025 až 26. Mně teď začala poslední třetí devítiletá vlastně změna v mém životě, už mám 18 let za sebou. A vidíte, co se všechno stalo, my jsme během tří měsíců vlastně zkolaudovali statek. Vypadalo to, že to nebudeme moct udělat. To se děly neskutečný zázraky a všichni si prošli obrovskými zkouškami, protože jsme všichni zůstali klidní a děly se zázraky úplně neuvěřitelné. Vše je nastaveno, vše je hotovo, až když se vzdáte té hmotné složky, a nic vám nepatří. Tehdy vám začíná skutečně vláda, tzn. Kristovství, každý Kristus vládne hmotě. Pozor, je to v době, kdy už o tu vládu jako člověk nestojíte. Protože vládne ten, kdo vládnout nechce ani nepotřebuje. A tohle je velmi důležité. A je jedno, jestli se díváte na hmotu jako na peníze, na majetek anebo na člověka vedle sebe, své dítě, svého partnera anebo kohokoliv jiného. Teď je hmotná složka, teprve tehdy, až opuštěna, už s vámi nehýbe, teprve tehdy všechno pracuje. A tehdy svým příkladem můžete ukazovat jak druhým jak na to. To je velmi důležité.

Tak, mám ty otázky a moc děkuji za odpovědi. Jak je to se zvířecí duší? Četla jsem o skupinových duších. Ty ale zmiňuješ kontinuální vývoj od nejhlubší hmoty přes rostliny, zvířata k člověku.

Ano, skupinové duše, to znamená stav hladiny. To znamená, že máte určité typy zvířat, člověka, typy rostlin. To jsou skupinové duše, to jsou takové pláсты, ale jinak každá část vědomí se vyvíjí sama za sebe. A každá fáze duše, ať je to v rostlinách nebo ve zvířatech

anebo v člověku, je navýšena o zkušenosti v té, které hladině. Takže ono je to trošku složitější a sčítá se to. Já jsem se třeba setkala s dotazem, který mi byl zaslán na emailovou adresu, nějakého pána, který říkal: Vy říkáte zhruba pět set životů, ale já už žiju tisícipětsetčtyřicátýprvní. Ano, ale jeho vědomí hmotné mu ukázalo samozřejmě všechny inkarnace i v těch nižších složkách, nejenom lidských. Já mluvím pouze o lidských inkarnacích, to jsem na základních přednáškách vám vlastně ukázala. A tady je hodně i teď takových nejasností, samozřejmě každý jdete nějakou cestou, prošli jste si různými fázemi černých magií, různými fázemi bílých magií, a teď procházíte jakoby do pokory přes všechny ty pochopení a ty dramatické události. Takže každý ty zkušenosti máte jiné. Táhne se to za vámi jinde, takže ten vývoj z těchto vlastně oblastí je pro každého z vás obrovsky specifický. Většinou se v posledních letech kolem vás budou objevovat všechny tři poslední fáze. Někdo bude v černé magii, ta bude v rodině útočit nebo někde v sousedství. Pak tam budete mít takový ty zachraňovače světa, co se budou snažit všechny milovat a sklánět hlavu a nechat si nakopat do zadku. A pokora teprve je, pokud potom pochopíte, že vy to těm lidem nesmíte dovolit, ale bez negativní emoce, protože to je láska. A tehdy ti, co útočí z těch nižších hladin, tak jak budete osvobozeni od těchto procesů, tak oni na vás nedosáhnou. A tady prožijete skutečně tu sílu ducha. Vede k tomu strašně dlouhá, opravdu předlouhá cesta. Ale stojí to za to.

Takže vidíte, že zvířecí duše, a je jedno, jestli to zvíře, vy ho považujete za nevinné samozřejmě, tak jako považujete za nevinné děti. Ale tahle ta duše se vyvíjí a v plánu svého oděvu v té inkarnaci má nastaveno i třeba léta utrpení. Pak, aby si to zvíře třeba vážilo, přijde přes třeba rok utrpení, půjde do toho útulku, a pak si ho vezmou lidé hodní. A jestli jste někdy měli zvíře z útulku, ta zvířata jsou vděčná, ta jsou jak lidi, ta si váží skutečně úplně všeho a na tom zvířeti vidíte, byť je to teda zvíře, že chápe věci a má reakce, kterými běžně, kdybyste ho měli odmalička takhle doma, nemělo. Většinou to tak bývá. Ano, i vy jste si prožili tyhle věci. Zase u vás, z vašeho pohledu je to nastaveno tak, že vždycky se pozná na člověku jeho vztah k bezbranným. Jestliže jsou lidé, kteří dovedou ublížit dítěti a zvířeti, tak to je taky pro vás, vaše zkouška. Vidíte, učíme se jakoby skupinově, takže vždycky to ten smysl má, ať se vám to zdá anebo ne.

Já jsem před chvilkou měla dotaz, tedy ústní, a já si myslím, že je důležité, abyste ho taky slyšeli, protože některé nuance jsou tak jemné, že byste je mohli posuzovat úplně v jiných parametrech.

Paní se mě ptala, že mají doma v rodině teda paní, nějakou babičku, která teda je obrovským trenážérem pro celou rodinu a své okolí. A že teda je zdravá, čilá, bude jí asi skoro 80, 90 let a furt jí nic není, samozřejmě. A oni, jak se toho naučili.

Ano, přesně, to je výborný, ano, prosím vás. A teď tam byl zamontovaný i ten dotaz směrem na bod A a B, a jak to teda je. Hezký, hezký. Krásně, se mi to strašně líbilo. Pamatujte si, to vůbec nemá s tím, co společného. Vidíte, vy se učíte skupinově. Za prvé, paní se durdí celý život, takže ona trpí samozřejmě, paní si to tady neužívá. To jsou takové ty sebemrškačské události, které ten člověk si užívá. Vaše skutečná realita je to osvobození, které máte a věřte mi, neexistuje slovo nebo výraz pro nějakou předčasnou smrt, to nemá s tím nic společného. Vy máte nastaveno, od kdy do kdy tady budete trénovat sebe i druhé. S tímhle se zkrátka budete muset všichni smířit a vždycky to má

smysl pro všechny. Pro celou tu skupinu lidí to má smysl. Takže ať někdo žije dlouho nebo krátce, to vůbec nerozhoduje.

Já nevím, co jste slyšeli, jestli jste slyšeli už Vsetín. Tam mi psala jedna paní, to bylo velice důležitý, jak byla u toho astrologa, přestože teda varuji před takovými věcmi, ale ten pán byl úžasný, inteligentní, že si to nenechala ujít a setkání bylo nádherné. Ale pastička opravdu sklapla, protože ona sama rozuměla astrologii, když přišla domů s tím krásným obrázkem namalovaným, tak zjistila, že tam má Saturn někde v konjunkci s něčím, a že ji teda čeká předčasná smrt. A teď v noci to začalo, teď s ní trásly emoce, ten strach, teď vyhlížela, co že kde kdy. Po týdnu to teda zvládla a pak mi psala, že se jí strašně ulevilo, a že asi mám pravdu, že už fakt nikam nepůjde. A já jsem jí napsala, výborně.

Teď se smíte dozvědět jednu důležitou věc. 3D nemá termín pro předčasnou smrt. A uvědomte si, že i kdybyste měla zemřít jako osmiletý dítě, tak čas B je nastavený v osmi letech pro vás. Procesu bytosti, která vlastně žije už v duchu, už má nabrané zkušenosti, tak víte, že to je dokonalý čas odchodu, a je vámi nastavený a už to prostě vlastně se směla s tím procesem, kterým prošla a dokázala to, tak se to směla dozvědět. Takže zapomeňte na to. Vaší vůlí je totiž všechno, co se tady s vámi děje.

Já jsem minulý týden, mám kamarádku v Ústí, ona je úžasná. A přes ni chodí každou noc takové různé obrazy, krásné vize. Já jsem to vyprávěla minulý týden na Slunečnici lidem, bylo to moc hezký. Protože ona se teda jmenuje Irena, je blondýna. A říkala: dnes mně Ivanko duch v noci přivlekl do koupelny před zrcadlo a řekl: Hele, to seš ty. A teď já vidím blondýnu a najednou se obraz sroloval a já neviděla nic. Pak se zase vyroloval a viděla jsem blondýnu. Pro jistotu mi to zopakoval třikrát. Ty ale mně se tak ulevilo. Ano.

Jakmile půjdete někam na úřad, kde vás čeká něco obtížného, nebo obtížný rozhovor se svým bližním, věřte, že mluvíte sami k sobě, že ten duch je váš i v tom člověku i sami v sobě. Tím umenšíte svoje odporové reakce. Vždyť všechno je tak, jak to mělo být. De facto vidíte pouze skutečně iluzi, která se jenom děje a je to skutečně jenom hra. Tohle vám velmi pomůže. Zvláště když čekáte nějakou dardu jakoby od toho člověka, se kterým se máte sejít. Věřte mi, je to strašně lehký. A pak se budete divit, jak ten člověk bude reagovat úplně jinak, než jste očekávali, že děj bude úplně lehký a jednoduchý.

Druhá otázka:

Jak s kácením stromů? Vadí sousedům, ale jsou to docela zdravé živé bytosti. Chceme vyhovět, ale jak to vysvětlit duši stromů.

Víte, děj je nastaven tak, že bod A i B má cokoli hmotného tady existuje. Vy se máte pokusit, pokud je to možné. Pokud možno bez negativních emocí se dopídit alespoň nějakého kompromisu. Mě kdysi dávno oslovila skupina lidí. Byla to rodina, která žila na nějakém statku v Čechách, a to byli takoví ty záchranáři zuby nehty, co pak s transparenty chodili samozřejmě a vykřikovali. Taky jednalo se jim o nějakou alej, to si pamatuju. A teď brečeli, vyhrožovali, křičeli a teď na úřady, že jo. To jsem říkala, co blbnete. Jestli ta alej má přežít, tak přežije. Ty se zkrátka jenom v klidu nitra a bez

negativní emoce dostavíš na ten úřad a tam se pokusíš slušně se domluvit s těmi lidmi, a buď to vyjde anebo to nevyjde. Ale ty víš, že jsi proto v tu chvíli udělala všechno.

Ta paní mi pak psala asi za 2 měsíce, říkala: Ivanko, my jsme to udělali úplně přesně tak, jak jsi to řekla, a ta alej stojí, tam byl neskutečně rozumný člověk, který kontaktoval někoho jiného, a zkrátka našlo se řešení. Jenže mezitím, pozor, si ta paní tím pláčem, ona brečela asi měsíc, kvůli stromům. Dovedete si představit, jaké následky pak jsou. Vy si neumíte představit, jak se roztrhá takovouhle lítostí srdeční čakra. Takže ty lidi si potom dožívají ještě tady ty zbytky vlastně těchto procesů na své vlastní hmotné schránce.

Ale i ten strom. Pozor, hmotná složka stromu je vězením. Vy si neuvědomujete skutečnou realitu, děj je hotový. Neberte to jako ignoranci a lehkovážnost, tak to není. Ale věřte mi, už jste si vyzkoušeli, že za něco strašně bojovat někdy opravdu vás rozdrťí, a přitom jde jednoduchou cestou a v klidu něco vyřešit a pak se smířit se všemi následky. Vy jste pro to udělali všechno, co jste měli, to stačí. I to je pro vás hladina zkoušky. Buď obstojíte a projdete dál, a zjistíte zázraky, anebo ne a roztrhá vás to.

Jsem už mnoho let rozvedená, s bývalým manželem jsme to nakonec zvládli jako přátelé. Ale i když mám pocit, že je to vyrovnané, někdy se mně egošek v noci snaží chytit na sebelítosti, kdy se mi zdá situace, kdy on mně opouští a jde za jinou ženou a já cítím bolest. Jak si ověřím, zda jsem to skutečně zvládla bez odporu? Znamenají reakce těla ve snech, že je tam ještě nějaký odpor nebo je to platba?

Ano, tam zřejmě ještě přece jenom něco zbylo. Já jsem nedávno zažila věc. Víte, moje Petruška tady minulý týden byla. Je to úžasné dítě a ona mně provedla ve své pubertě neskonalé těžkými zkouškami. Ona byla špičkový tenkrát bílý mág, který zachraňoval všechno a všechny. A šlo to až do takových krajností, kdy zkrátka nepřišla domů a přišla, já nevím, třeba v jednu. Tak si vezměte, máte patnáctileté dítě a je to holka. Já si pamatuju ty noci, protože tenkrát už jsem s ní byla sama doma, Lucinka už byla vdaná a bylo to neskutečně těžké. Já jsem šla spát pozdě, vyhlížela jsem je, a když jsem usnula, znáte to, mámy, tátové, spíte jak na vodě, nevíte. A zřejmě tam tenkrát ještě přece jen něco zůstalo.

Teď, když tady byla, už je to dospělý člověk. A první den jsme měli večeri s babičkou, druhý den měla večeri s tatínkem a třetí den u nás v ulici má dvě kamarádky, na konci ulice. Nic netušíte, je to jedno, jestli se to odehrává ve snu nebo ve skutečném reálném životě, je to stejný. Já jsem šla spát, já jsem věděla, že je dospělá, měla spát se mnou v ložnici samozřejmě. A já jsem zažila neskutečnou věc, kdy asi v 11 jsem si šla lehnout, protože jsme celý den povídaly ve Slunečnici, byla jsem unavená, ještě jsem pekla štrůdly bezlepkový, na druhý den. Tak jsem padla do té postele. V jednu hodinu v noci, najednou se tělo zvedlo, otočilo hlavu na tu prázdnou postel, úplně přesně stejně jako kdysi dávno, když jí bylo těch patnáct, a teď takový to: tvoje dítě není doma. Ale to už jsem se začala smát, tam musela být nějaká oprava, vždycky se opakuje poslední odpor. Nenechte se chytit. Já jsem si teda sedla na postel a říkám: Jdi do prdele, už je dospělá. Ale nedalo mi to, zvedla jsem se, napsala jsem SMS: Kde jsi? Šla jsem na záchod a než

jsem přišla dolů, tak mi píše: Jsme v Lučnici, za chvíli jsem doma. Pak už jsem padla, už nevím, ani kdy přišla, asi přišla za chvíli. To už ani nevíte, ale tím to bylo celý takový čistý.

Vždycky to, co vám tam v posledním odporu zůstane, to si musíte někde v rychlosti jakoby projít, a proskotačit si to. A pak skutečně tomu tělu dát najevo: hele, tak už lehni, už dej pokoj. Takže prosím vás, ano, asi tam zřejmě něco skutečně bylo. Uvědomte si, že když vás toto v noci vzbudí, a teď to ego vás začne jakoby tlačit k tomu, že je vám líto, že odchází. Nikdo vám nepatří, nepatří vám ani děti, ani partner, ani rodiče vám nepatří. Vy sami sobě nepatříte, protože jste vědomí a jste vědomí ve všech. A vezměte si, jestliže vaše vědomí v druhém člověku, který má na sobě oblíknutou hmotu a má vás v tom osudu opustit, odchází, tak vás nikdy jeho vědomí neopouští, pokud nedovolíte své vlastní hmotě, aby takhle reagovala. Jste pořád s ním, protože souhlasíte. To je nádherný proces, který je pak opravdu jednou velkou láskyplnou ódou. Protože vezměte si, když propustíte svoje děti, ony se k vám rády vrátí, protože jsou svobodné a vrací se dobrovolně. Vrací se k vám v přátelství skutečně vaši bývalí partneři, protože ví, že si s vámi mohou konečně pokecat v pohodě a nedrtíte je tam těmi svými věcmi, který jste dřív v tom partnerství vytvářeli. Ale skutečně důležité je odpouštění. Já vám teď řeknu. Teď jsem si vzpomněla u toho odpouštění na jednu věc, která mně nedávno potkala, a to je strašně důležité, abyste věděli.

Napsala mi nedávno paní, že byla u jednoho velice známého homeopata, já toho pána nebudu samozřejmě jmenovat, je to moje božské vědomí, takže dělá správné věci, ano. Ale je fakt velmi známý. A k němu přišla a říká, že má problémy se zubama, a že někde slyšela, že bychom si měli odpouštět, takže drmolí, protože ví, že kdysi bratr v rodině něco vyvedl a ta rodina byla strašně zdemolovaná tím, spousta lidí tedy nemluví s tím bratrem, akorát ona jediná po letech teda už mu volá, už se jakoby dali aspoň takto komunikačně dohromady. A ten pan homeopat jí řekl: „už se dávno neodpouští“, že to už je přežitek, že naopak lidi, kteří odpouští, tak si na sebe natahují věci toho druhého člověka. Ta paní poslouchala, a teď vidíte strach. Vy máte mít, prosím vás, svůj zdravý selský rozum. Jestliže vy jste vědomí celé planety, tak musíte k sobě pustit vědomí druhých lidí přes tu hru jejich hmotného těla. Jestliže neodpustíte jednomu jedinému člověku, nemůžete projít do jednoty vědomí. Takže vidíte, jak je to nesmysl. Ale teď pozor, teď vám ukážu, proč se to děje.

Tenhle člověk je špičkový bílý mág, a ještě zasahuje docela silným způsobem. A u bílých a černých mágů se děje proces, kdy jim samozřejmě satan, hmotné vědomí, ukazuje tyhle věci, a pro ně jsou skutečnou pravdou. Ti lidé to žijí, oni nesmí pochopit proces vypuštění z hmoty. Takže prosím vás, je to jejich pravda, není nutné tyto lidi za to nějakým způsobem odsuzovat, kritizovat. Je to správné, co dělá, ten člověk dělá správnou věc. Ta paní poslouchala hodně dlouho, ale vidíte, strach, ona věděla, kde se zeptat, a ta se svojí odpovědí jako by dopídila, ale tady bylo vidět, jak je ještě nejistá. Vy si potřebujete být jistí, musíte být natrénování, abyste uměli rozhodnout, co je pravda a co je lež. A ten strach vám to nedovolí. Rozhodně se potřebujete pospojovat a ne rozdrobit. Takže na každé čakře máte procesy negativních emocí, které vás buď

spojují se svým vlastním vědomím anebo oddělují. A vy už ve své praxi musíte tušit, jak to je.

Ted' jsme nedávno měli na statku pána, to byl pán ještě, který léčil, a moc tedy nenaposlouchal, pak byl tedy strašně udiven, i ostatní. To byl nádherný proces, protože tam bylo hodně lidí, kteří znali, a ted' najednou z něj padaly věci, jakože léčí a posílá energii. Já jsem říkala: „Ale vy jste se moc nezaposlouchal, že jo?“ A on: „No moc ne, asi jenom základní přednášky.“ A ted' bylo úžasné, jak ty lidi viděli, že jsem se k němu chovala úplně se stejnou úctou. Ano, to byla jednota, tam byla skutečná jednota. Ale ten člověk tam měl přístup k určitému pochopení, protože za tři dny odjel někdo úplně jiný.

Jenom mně teda nutil, jak byl zvyklý, jak když léčitel zasahuje, tak chce taky pomoci od druhého člověka. A ted' mně nutil (my jsme stihli jenom čtyři čakry), abych se mu podívala na pátku. A to už bylo, já už jsem mluvila deset hodin, to už bylo strašně hodně, už třetí den, já jsem říkala: dobře, já jenom odečtu čas, ale dál už ne, pak už odjíždím. Musíte být tvrdý, to musí ten člověk pochopit. Tak jsem odečetla asi osmatřicet let dozadu. Tam se odehrála nějaká obrovská kritika situace.

Načež jsem se zvedla, že teda jedu domů. A on za mnou běhal chvilku a pak říkal: já za tebou přijedu domů. Říkám: ne, ne, nezlob se, nepřijedeš. Já dělám tohle pouze na statku, doma se starám o maminku, mám spoustu jiných věcí, dělám e-shop, jsem strašně hodně zaměstnaná a můžu to dělat jen krátký čas, a navíc taky jenom v určitém času, za devět let už aurické sezení budou zbytečné, to už budete totálně vědomě převedeni. Navíc to nedělám já, jo, to nedělám já. Já jsem vědomí, já jsem vědomí vaše, protože moje hmotná složka nereaguje, ta nemá žádný odpor k nikomu, ani k tomuhle, podívej, jenom ti to vysvětlím. Já vím, že tě nutí ego, abys tohle po mně chtěl.

Druhý den stejně ještě čekal, když jsem přijela uklízet. Říkám: Ted' už musíš sám. Podívej se, ty jsi tenkrát, před těma osmatřiceti lety to začalo, máš to v komunikační oblasti, tam jsi zkritizoval nějakou situaci a ty to pořád opakuješ. On říkal: „No jo, protože ti lidi někteří mně souděj.“ Já říkám: Pozor, ty to tvoříš. Jestliže já budu kritizovat neustále, že mně někdo z něčeho osočuje, byť to bylo v myšlence a neřekne to nahlas, tak on útočí na druhý.

Podívejte, vy to máte vlastně v hmotné složce, takže vám se vrací neustále karma zpětného dopadu. Jakmile by vám bylo jedno, ať si o vás kdokoliv cokoliv myslí. Vždyť vy jste vědomí, vy víte, co jste udělali a co jste neudělali. Vy to musíte vědět nejlépe. Ego se snaží zamaskovat před druhýma, hrát hry, jako že to tak není. Ego je důležitý úžasný učitel. Ale vám se strašně uleví, když víte, ne, oni mě tak mohou vidět, ale mají na to právo, ale já to neudělal. Takže moje vědomí to ví, tehdy to bude vědět i vědomí druhých lidí. Pomalu to odejde, vymizí to, ti lidé přestanou. Ale do té doby, co to budete kritizovat, vy jste ten zdroj, který vlastně se odděluje, tedy musí být na vás činěny útoky v komunikační úrovni. Tohle je proces, který musí každý z vás pochopit, tohle se děje na každé čakře. Tak, jdeme na další otázku.

Jak se díváte na tantrické milování? Mám stále pocit trémy v místě soláru, jen co se probudím, už cítím trému a strach. Žít se s tím dá, ale je to nepřijemné, jako bych se snažila pořád něco dohnat. Co s tím? Jak najít vnitřní klid?

Prosím vás, všechny věci, které jsou tady nastaveny ve 3D, jsou s nějakým záměrem. Pokud najdete k sobě eventuálně partnera, který bude ochotný, ale bude to váš partner i životní, je to paráda, že si jenom uděláte radost. Varujte se svému pocitu, že si zlepšíte život, tím, že budete využívat stavu Boha, což jsem vám vysvětlovala, že je samozřejmě při aktu vyvrcholení. Ale uvědomte si, že je to pouze malá část vašeho života. Ve skutečnosti vy máte prožívat stav spokojenosti, tzn. klidu myšlenek, tj. to samé jako když dojdete vyvrcholení ve svém osobním celém životě, stavu bez odporu. Takže ať je to tantra, ať je to cokoliv jiného, jakékoliv jiné, já nevím, třeba posvátná geometrie.

Nedávno byl dotaz – a to bylo strašně důležitý. Víte, když půjdete na posvátnou geometrii z důvodu toho, aby se vám dařilo lépe, tak zažijete strašnou dardu, ale strašnou. Já jsem nedávno dostala dotaz paní, která tímhle si prošla, že se tam ocitla úplně nečekaně. Pozor, je to dobře, vy sklízíte zkušenosti. V zaměstnání dostala úžasnou práci, o kterou pak ale během tří měsíců přišla úplně dramatickým způsobem. Strašně ji to semlelo, ale taky se jí začaly dít věci, které byly nepochopitelné, najednou se viděla jako planeta, a teď nevěděla co to je, bála se toho.

Teď vám řeknu, jak se tyto věci sem dostávají. Je to strašně jednoduchý. Já jsem převaděč přes třetí oko, tedy přes šestou čakru, tzn. kdy planeta Země, která doposud ve 3D měla vlastně tunel jenom do 6. čakry, vás ovládala. Ale protože satan je mazaný, vzpomeňte si na základní přednášky, kdy jsem vysvětlovala, že správně by měl ubývat ten egoismus, pořád míň, míň, míň, jenže v určité hladině, což je hladina černé magie a bílé magie, začne naopak přibývat egoismu.

Ano, to je past hmotného vědomí, protože vy si najednou, vy už toho Boha v sobě cítíte, on vám ukazuje jakoby všechny pravdy, které tam jsou, přesto to ještě ale šéfuje hmotná složka, protože je přítomna, máte ještě odpory. A tehdy naopak je proces, kdy musíte dojít po obrovské pýše k tomu, abyste umenšili tuhle pýchu a nepřivlastnit si ty své dovednosti, které jste dostali, nejsou vaše, patří vždycky vlastně té pastičce hmotného vědomí, a ta hmotná složka si s vámi hraje své hry.

Léčitel, který bude posílat na někoho své léčení, tak jeho hmota dostane dar, protože on ještě se neumí zbavit sám pýchy, on si přivlastnil: „já jsem lepší, jsem úžasnější, zachraňuji svět“. To je jeho odpor, co potřebuje umenšit, takže on ten dar si převezme, aby jej využíval. Na druhé straně přichází někdo, kdo je nemocný a odmítá splatit svůj dluh. Každá nemoc je posvátná, protože vy v ní najdete spoustu odpovědí. Dokud ji odmítáte, musí se opakovat vaše situace v životě, abyste došli k pochopení.

A tohle je vlastně třída bílé magie, kdy hmota, kterou ten léčitel považuje za svoje hmotné tělo a oddělenou druhou hmotu toho druhého člověka, je ve veliké iluzi, protože on neví, že ta hmota spolupracuje, že satan je jediný a univerzální vládce vědomí pro celou planetu, tzn. že když on mu dá dar, on si ho převezme, on zasáhne a

druhé tělo, které je také jeho i s vědomím i s hmotou, jako by lehne a on si přivlastní ten úspěch.

To je obrovská iluze, která po určitou dobu časoprostorové křivky drží ty lidi, dokud nemají nažito spoustu zkušeností, aby pochopili, že to tak není, že i kdyby se upracovali k smrti, tak nikomu nemůžou pomoci, že si každý z vás, ta část toho vědomí musí najít cestu ke spojení s druhými bytostmi. Tohle je důležité vědět. Takže každý sám za sebe, strašně se vám uleví.

Nedávno mi psala paní, která si prošla neskutečným vývojem, nahoru dolů, bojovala s celou rodinou, chtěla zachraňovat, vytvořila firmu, pak padla úplně skoro do kómatu. A měla hrozně trpělivé a obyčejné rodiče, úplně úžasné, kteří ji milovali, věděli, že ji musí do toho pustit. Dokonce se dostala na takový dno, že žila někde v maringotce. A pak říkala: A furt to ego brblalo a já myslela, že jsem to já, šla do lesa a říkám: Já musím zachránit svět, tomu pomoci a tomu pomoci. Najednou se ozval hlas toho nadjá: „Ať si všichni pomůžou sami“. „Ivanko, mně se tak ulevilo, mně se tak ulevilo. V tu ránu jsem se smířila s celou rodinou, všichni mně milují, je mi dobře, já dělám uklízečku jenom na 4 hodiny tamhle někde v nějaké škole, já nepotřebuju skoro žádné peníze, všichni mi pomáhají, všichni se chodí ke mně radit, já už jim umím říct co a jak, co mají opustit, a teď mi nosí někdo jogurt, někdo cibuli, hele já mám vše, co potřebuji.“ Je to neskutečný obrat v mém životě. Ano, pak se vám začnou dít takovéto věci. Budete se tomu strašně smát, je to strašně jednoduché. Jenom na to přijít.

Takže já jsem odbočila, jak je mým dobrým zvykem, od té tantry. Prosím vás, pokud cítíte tlak, tak to nechcete respektovat. Ano, je to něco jako vynucená meditace, v tomhle případě ano. Takže vy máte dělat věci z radosti. Jestli chcete dělat milování, tak se milujte z jednoho jediného důvodu: že vám to udělá radost a vašemu partnerovi taky. Vy můžete být tím posledním, budete ustupovat, ustupovat nějaké skupině lidí. Pozor, být posledním neznamená, že vám to nebude vadit, být posledním neznamená, že budete couvat a teď vás to bude drtit a rozdírat lítostmi, a vztahovkama, že vám to vadí nebo zlostí, nerespektováním. Tohle není ještě čistota. A tehdy pochopíte, že vás ten děj sám vyhodí a vypadnete z toho ven. Strašně se vám uleví.

Já nevím, kolik z vás je na facebooku. Já jsem teď zažívala neskutečné věci. Udělali jste mi strašnou radost a ráda o tom promluví, protože to začalo, samozřejmě statek Slunečnice, a já jsem nastavená na vaši pomoc, ale jinak, než si to myslíte. Ještě 9 let se budeme pohybovat v tzv. informačním pásmu 4D. Každý z vás to pásmo má jinde. Někomu bude končit dříve, samozřejmě, budete se osvobozovat. Ale do toho roku 25, 26 ještě bude možné občas někomu do té aury sáhnout jenom kvůli pochopení času, ale i to není nutné. Jestliže jste někde něco v dálce udělali, už to samozřejmě máte zpracované, protože platby vám přicházejí teprve tehdy, až když je opravíte, nejenom v pochopení, ale i v praxi. Takže je radost zaplatit, ale někdy je to hodně dramatické.

A teď si vezměte, já jsem učitel a učitel se pohybuje nad hladinou třetího oka. Je to všechno vlastně zaznamenané na základních přednáškách, takže vy víte, že bílou magii nedělám, tam ti lidé zasahují vůli člověka. Ano, mně je to úplně jedno, co z vás odpadne, a co ne. Já jsem vaše vlastní vědomí, vaše vlastní vědomí. Takže já žádám sama sebe

jako vědomí ve vás, kdy vaše vědomí – naše společné, ví, co jste pochopili a co ne, přesně toto odpadne po mé žádosti, protože já ovládám hmotu, bez toho, že bych se jí snažila ovládat, to už víte ten proces. Mně je to totiž úplně lhostejné. Víím, že přesně, to, co odpadne, mělo odpadnout. To, co jste měli pochopit, jste pochopili. Ale pozor, je vám odpuštěno vašim vlastním vědomím hmoty a složkou vlastně jakoby ducha. Přesně to, co jste se doučili ve stavu informačnickému toku. Takže je to správné, je to, jako kdybych já byla někdo, kdo vás doučuje ve škole.

Jo, ve škole to nezvládáte, tak půjdete tamhle za Adamcovou, tam zazvoníte, ona si s vámi sedne, vy mně většinou máte v ložnicích a usínáte u mě, to je super, to se mi líbí. A něco se samozřejmě dozvíte, a přesně, pozor, nemyslete si, ach, teď jsem něco prosvíhl, přesně usnete ve chvíli, kdy máte ten obsah jakoby, a ten vám stačí. A druhý den se budou dít věci nebo během pár dní se budou dít věci, které vy si potřebujete vlastně prožít. A tehdy je i nastaveno, kdy třeba se s tou Adamcovou na tom statku nebo někde setkáte, to je jedno, nebo kdy vám něco docvakne. A tehdy je jasný, že co mi spadne, to už je nastavené, prosím vás, tam není žádná vůle člověka. Já ji nemám, protože Iva je mrtvá. A navíc jsem vlastně vaše vlastně vědomí, které může pak odolat hmotné složce vědomí a může vám vyprávět informaci z vnějšku vašeho těla, protože zevnitř by vám to ego nedovolilo, to je princip.

A teď si vezměte, jestliže tohle je možné, tak těch devět let je super, natáhnu ruku, požádám a teď to z vás odpadne a třeba sto procent bolesti, a teď je nutné, abyste to splatili, třeba osmdesát procent, padesát procent, i deset procent, i jedno procento, věřte mi, byli byste šťastní, kdybyste nemuseli zaplatit. A pozor, sami jste si to nastudovali, sami jste to pochopili, takže je to vaše práce. Teď si vezměte, kolik to uleví drama i ve vašich rodinách, když najednou jste míň nemocní. Ono to stejně bude většinou dramatické, nemyslete si.

Takže tohle je možné. Jenže teď nastal čas, kdy začalo přicházet pořád víc lidí a víc lidí. A už ani ta kapacita nestačila, ale, prosím vás, tam jde hlavně o kapacitu Ivy. Na prvním jsem mluvila dopoledne, pak jsem si šla asi na hodinu a půl odpočinout, že když dlouho je ve mně vlastně nadjá, tak já už se pak třesu, to je hrozná obrovská energie, kdy ta schránka je pod dlouhým tokem téhle síly. A pak teda jsem domluvila do těch pěti, u druhého už to bylo trochu delší, a teď u toho čtvrtého, to byla sranda, to už jsem nešla ani dopoledne, ale mluvila jsem až vlastně deset hodin, a už jsem tři dny a tři noci nespala.

Teď na Facebooku se tam řešily věci, a i jsem tam zahlídla, že ta Petruška ještě se Zdeničkou, a ještě s Leničkou, že stály takhle za sklem a bylo vidět, jak si ta Péťa dělá starosti ale pozor, já v tu chvíli jsem božská, já to nevnímám, já to vnímám až potom, po tom ději, ale tohle by mně zabilo. A teď jsem potřebovala, aby vy jste mi dali lásku, aby vy jste se vzdali těch svých nároků o to sahání. Tam proběhla tak nádherná diskuze, kdy všichni vlastně stoprocentně tu Ivu pustili. Řekli: my to nepotřebujeme. Načež včera jsem tam teda vlezla a upravila jsem to, protože já smím. Moje zlatá střední cesta je, že budu mluvit opravdu jenom třeba dopoledne a pak budeme výletovat, budeme jen žít. Půjdeme na Oblík, jak ráda já bych tam šla, jak jsem se tam už dlouho nedostala. A tehdy prožijete ten stav v tom běhu, a je jedno, jestli se dostaneme do první nebo do

druhé čakerní soustavy, to je úplně jedno. Ty lidi pochopí systém a už si ho napasují vlastně na ty vyšší hladiny a už si pojedou. Vždyť vy to máte, ten cíl nastavený, máte ho v těle, v čase, kdy se má odehrát. Nikdo nic neuspíš, ani nezpomalí. Všechno je hotové a je to vaší vůlí. Nikdy na to nezapomínejte.

Moc tě zdravím Ivanko. Jsem silný introvert. Po delší společnosti s lidmi se cítím unavená a musím o samotě zrelaxovat, abych mohla fungovat dál. Paradoxně mám osudem dané dva velmi živé synky, 7 a 9 let a temperamentního manžela. Má profese sociální pracovnice vyžaduje také stálý kontakt s lidmi. Otázka tedy zní: Je egoismus být introvertem? Děkuji, mám tě ráda, Klára.

Ne, ale to tělo na tebe, Klárko, hází vlastně napětí. Jestliže je někde strašně hodně lidí a ty jsi ráda vlastně jakoby v té samotě. Tam můžou být různé důvody. Tak si všimni, že to tělo se napíná. Ty potřebuješ tomu tělu, vlastně, všimnout si toho napínání a umět být nad ním, vlastně mu domluvit. Vezměte si, že když se koukáte na druhé lidi a domlouváte jim, když dělají nesmysly, už vidíte, vždycky vaše ego s vámi hýbe, ale nehýbe s vámi ego druhého člověka, protože vy víte jak na něj, vy víte u druhého člověka, co mu poradit. U sebe ne. Takže tomu poradíte dobře. Jenže vy tak máte domluvit i svému tělu. Jakmile budete jednou už v takové výši, že budete nestranní, tak budete vědět: Hele, vole, lehni si, protože tudy cesta nevede. Už máte tolik zkušeností ze všech různých situací, ze všech inkarnací, že už víte, že tahle cesta vede do pekla, tak já tomu tělu to nedovolím, bude pak víc komplikací. Ti, co mají málo zkušeností, ti ještě půjdou do rizik, a budou si myslet, že: mně se to nestane, u mě to dopadne dobře. Nevěřte tomu, vy se máte chovat skutečně tak, jako byste se chovali k sobě samému, k druhému člověku. Tohle je cesta k jednotě, nic jiného. Takže domluvte svému tělu. To napětí vám způsobuje vlastně ten pocit oddělenosti. Vidíte to, že pak na druhou stranu kolem sebe máte nucení v tom osudu, vy se máte naučit, protože i ti druzí jsou lék. Tady je důležité toto pochopit. Buď jsem sama, mám být ráda sama, anebo když mám v tom dnu hodiny, kdy mám být ve velké společnosti, tak je to nutností, nutí mně k tomu práce, nutí mně k tomu systém mého života, a tehdy tam mám být rád. Takže tohle se dá za nějakou dobu aspoň trošku zmírnit a pak nebudete z toho vyčerpaná.

Děkuji za krásné přednášky. Mám otázku. Posledních několik let na podzim platím. Začala mi artritida, operace karpálů, zlomená noha, otrava krve. Na letošní podzim jsem si naplánovala dovolenou (a teď to nepřečtu). Mohou spolu velmi podobné termíny plateb souviset? Prosím o povídání na druhou a třetí čakru. Moc děkuji. Martina

Copak chcete uvolnit na druhé a třetí čakře? Takhle – respekt. Víte, já jsem teď měla taky nedávno dotaz: „Jak to že mi nic není?“ To je taky dobrý, že jo? Já jsem řekla: „Hele, nepřivolávejte to, až to přijde, tak si to užijete.“ Ty lidi jsou v údivu, že asi nic nepochopili, když nemají co platit. Ne ne, vy víte, osud váš je nastavený. Jestliže vy třeba ve dvaceti letech uděláte obrovský odpor, a ten je nastavený na vybití třeba za čtyřicet let. U někoho za deset, u někoho za 3 měsíce, ale už to souvisí vlastně se situací,

kteřá je vlastně ve skupině lidí, třeba v rodině, tam je strašně hodně propojených věcí, protože vy nejste oddělení, všechno jste vy. Proces je hotový. Takže prosím vás, nevěnujte se tomu, tělo by řikalo: Hele, blíží se podzim, to zas bude v prdeli, to zas budu něco platit. Pak jste najednou v údivu, že nic není. Ne, berte to, co je. Dobře, jestliže platím, zasloužím si. To přijetí proběhne a nemoc se zkrátí. Pamatujte si, že i operace, která je tam někde nastavená, je vybitím vašich vlastně plateb, což je dobře. Čím víc umenšíte vlastně odpory k tomu, co se odehrává, i během těch plateb, tím se vlastně zahlužuje vaše fáze ve vývoji hmoty, a to je dobře. Zkrátka život je jaký je a vy jako takový jste ho chtěli mít, je váš. Když stihneme potom ke konci to prohlášení, tak vám ho řeknu. Ale abyste dolezli domů. Dobře.

Milá Ivanko, před lety jsem odsoudila svoji tchýni za její nepořádek v bytě a nyní jsem jak paralyzovaná, neschopná uklidit hromady u sebe v pokoji. Co mám dělat?

Jak já vám rozumím. Já vám vysvětlím u nás proces v rodině, to je taky dobrý. Moje babička Čermáková, to byla maminka mého tatínka, byla hrozně hodnej člověk. Ona byla úžasná, u ní jsem mohla dělat bordel, jaký jsem chtěla. A hrála jsem si, vždycky jsem vysypala šuplíky ze šicího stroje, nic jí nevadilo, to byl hrozně klidný člověk. Moje maminka zase extrémní pracant, tam muselo být všechno srovnaný, samý extrém. A ta moje maminka, babička asi fakt zřejmě byla bordelář, já jsem si toho teda nikdy nevyšimla. Ale je pravda, že maminka po pohřbu otevřela skřín a babička zřejmě, jak nechtěla žehlit, tak všechny vyprané věci narvávala do té skříně a když maminka tu skřín otevřela, tak ty dveře se rozletěly a zavalila maminku hromada prádla, až jsme ji museli vyhrabávat. To jsem v životě neviděla a tam proběhl obrovský odsudek. Takže je jasný, že moje hmota Ivy musela občas někdy mamince dělat náhražku své tchýně. Načež samozřejmě tam přibyla Petruška, která kopírovala mně, ale taky strašně precizní Lucinka. Jak vždycky se opakují ty děje. Vždyť to vidíte ve svých rodinách, takže co vám budu vyprávět. A taky jsem vám vyprávěla, že vlastně ve fázi bílé magie, když budete, tak to, co děláte druhým, budou druzí dělat vám. Ale pozor, když se posunujete do pokory, tak jste si blíž, jako vědomí Boha, už tam je strašně krátká vzdálenost. Takže tam se odehrává proces, kdy někoho odsoudím, a pak moje tělo to dělá, abych soucítila s tím odsouzeným. Vy máte být tak strašně soucitný. Jak ta maminka za to nemohla, jak to dělala, tehdy vám to povolí. Ano, a teď pozor, musíte ještě sklidit kritiku druhých, kdy teda vy dneska jste tím bordelářem, a teď si to ještě nevyčítat. Tam je hodně procesů, které budete muset zvládnout. Tak si to užijte, ten bordel. Ono to pomine, nebojte se. Ano, ale takhle to skutečně pracuje. To je nádherná výuka.

Jednou jste řekla: Hmota těla dělá vše pro vývoj Boha v těle. Proč se má Bůh vyvíjet, když všechno ví, zná, všude byl a je, a všechno naprogramoval? Kdo nebo co je tedy? Kdo se vyvíjí, kdo se učí, je to jen božská komedie? Díky Eva

Já vám to vysvětlím. Vždycky jste byli vědomím. Na začátku třetí dimenze se kolem vás obalila planeta. A vy jste byli vždycky celým vědomím univerzálního Boha, tzn. vědomí

celé planety. Tehdy se začala vyvíjet rozdělenost forem po strašně dlouhých miliardách let, než se vyvinuly první třída, druhá třída. Protože, představte si, že budete pořád tím univerzálním vědomím a jenom poletíte a budete obaleni kusem hmoty. Nic. Já to řeknu drsně, vy mně znáte: hovno. Vy se potřebujete učit a hledat sám sebe. To je vlastně hra na schovávanou. Vy nevíte a dlouho nevíte, že v druhých bytostech je vaše vlastní vědomí, a že ty děje jsou tady nastaveny, abyste se vyvinuli.

A pozor, na začátku vlastně páté dimenze, na konci třetí dimenze, zjistíte, kdo jste, ale pak už jste bytostí, která se bude učit vyšší formy. Tady na nás teď čeká mnoho civilizací z jiných planet, na kterých jsou jiné tvary, pozor, budou zajímaví, až přijdou. Ale je to taky vaše vědomí. Oni ví, že jsme my jejich rodina. A to bude mnohem zajímavější. Ve vyšších dimenzích, v šesté, v sedmé, v osmé, jsou zase jiné fáze, a zase je to udivující. Přesně tak je to dnes udivující pro vás. Takže, vy, Bůh, jste to chtěla, abyste se vyvíjela mezi svými dalšími malými já, aby se něco dělo, abyste tady jen neplavala a nic se nedělo, abyste prožívala děje. Toto je od začátku malého vesmíru, tzn. toho, který teď prožíváme, který trvá velmi dlouho, na naše mozkové závity je to strašně dlouhá doba, ale i to je jenom záblesk. A je to stejný děj, protože on nás vlastně učinil k obrazu svému jako ve vašem těle. Vysvětlovala jsem vám, že když třeba na kůži vám zemře jenom jedna buněčka, tak zemře jenom schránka, vědomí se přemísťuje do vašeho aurického těla. To samé se děje vlastně ve vás, jako když jste jednotlivec jako buňka, přemísťujete se pouze do „aurického těla planety“. A je to i ve vyšších fázích, i v těch vesmírných, kdy, když zanikne tento náš vesmír, ta jedna jednotka, tak zase se povýší, za tu celou dobu té existence toho vesmíru, a to nikdy neztratíte, a zase čekáte a zase se narodíte při výdechu dalšího vesmíru, kde se opakují procesy. Je to nekonečné. Myslím si, že byste si někdy přáli umřít, mít konečně pokoj. To se vám nestane.

Jaký máte názor na eutanázii?

Tak. Zase řeknu důležité slovo: Vývoj. Prosím vás, uvědomte si, že do této chvíle ve 3D jste se považovali za hmotnou složku, takže: drama, strach ze smrti. To je to nejsilnější, co tady vlastně v té hmotné rovině vás tady drželo. Pozor, teď jsou tady ještě i různé jiné závazky mezi hmotnými složkami, jako je dědictví. Jsou různé věci, vy to víte. Lítosti, takže rodinní příslušníci nechtějí toho, kdo umírá, pustit samozřejmě. Tam jsou ještě dramata mezi nimi vůči tomu dělení majetku, já nevím různé věci v minulosti, takže tady je to hodně dramatické. Ale teď si uvědomte, co už dneska víte. Odcházíte domů, odkládáte pouze oděv, který nikdy nebyl vámi, on se za vás jenom vydává. Už všichni dneska víte, že někde je eutanázie povolena, někde ještě ne. Teď v tom hrají další roli třeba i právní kroky, protože tady samozřejmě díky tomu, že tu máme ještě egoismus, a ještě finance pořád pracují, co všechno se za nimi se skrývá za obrovské egoismy, úplatky, já nevím, touha po dědictví, tam jsou různé vady, které by se mohly směřovat směrem ke zločinnosti. Ale tak jak planeta poletí dál a stále více a více lidí bude vnímat, kdo skutečně jste, tak ten člověk si sám bude moci říci, kdy chce odejít a kdy ne. Jednou nebudete potřebovat ani pomoci, jen si tělo někde opřete. Ale to chce svůj vývoj a k tomu se ta planeta dopídí sama. Takže teď si na to mějte názor, jaký chcete, ale vaše skutečnost je vědomí, a vědomí nikdy neopustíte. To je vaše skutečná realita.

V minulosti jste se již zmiňovala, že bude odhalena funkce DNA. Již je to zde. Nedávno bylo uveřejněno, že DNA je pouze z 10 % identifikována pro stavbu těla a z 90 % se doposud neví, k čemu slouží. Dále bylo zjištěno, že buňka se svojí DNA má kapacitu pro uchování informace v hodnotě kolem 3 GB. DNA má schopnost ukládat informace přenášené světlem, elektroimpulsy, frekvenčně, magneticky, řečí. Také je zásadně důležitá vazba DNA na etnický původ. Uvedené bylo zjištěno při výzkumu fotonu vědci. Ano, rád bych vás požádal o komentář v souvislosti s tímto, zejména ve vztahu čaker, barvy čaker, tóny H až C, C světlo a barevné spektrum. V souvislosti s ukřižováním ega, kristovstvím a následným sjednocením jsem došel k tomu, že ve Starém zákoně – stvoření světa – byl základem zvuk, slovo. Jde tedy o vibraci v určité frekvenci, frekvence energie je základem pro světlo, hmotu. Bílé světlo, pokud projde polarizačním hranolem, se rozloží do barevných pásků, které odpovídají barvám přiřazeným čakrám. Možnost sledovat jako barvy duhy při dešti. Jednotlivým čakrám přísluší jednotlivé tóny, C, H, C, s tím, že první čakra C, druhá čakra D až sedmá čakra H, tón C ve vyšší oktávě poté rezonuje v další jemnohmotné osmé čakře. Pokud se tóny zahrají ve čtyřech oktávách současně, jde o velmi silný emoční zážitek. Pokud jsou čakry blokovány nespokojeností, asi bude zážitek velmi nepříjemný. Předpokládám, že ono sjednocení se bude týkat konečné synchronicity v čakerním systému těla v souladu barevného spektra, a jeho sloučení do jasného bílého světla, v souladu tónů ve všech oktávách jako čistý a jednotný zvuk, hymnus božské bytosti, konečného sjednocení s Bohem a celým stvořením. Děkuji vám. Jiří.

Ano Jiří. Nad fialovou čakrou, sedmou, už jsou potom bílé barvy. Ano, víte, všechno má svůj proces. Já jsem teď tady zmiňovala třeba i posvátnou geometrii. A vidíte, já jsem to nedopověděla. Já se k tomu ještě pak k tomuto vrátím, ale ono to s tím taky souvisí, protože vy z těch horních vrstev vypadáte jako obrazce a v každém vývojovém vstupu, kdy zase obsáhnete další čakru, tak se váš obrazec mění, což také souvisí, ale zatím to nevidíte, protože vaše oči na to nejsou uzpůsobené. Ano, tohle všechno se vším souvisí, vy se potřebujete sjednotit a skutečně zharmonizovat. A zharmonizujete se tím, že nebudete odporovat.

Já jsem nedávno tady s někým mluvila i o tzv. merkabě. Vezměte si, že dokud člověk s hmotným egem, vlastně s hmotným vědomím, má sílu, že chce něco dokázat a chce sám něco ovlivňovat, ten je pouze hmotným vědomím lákaný k tomu a on ten satan v bílé a černé magii vlastně stahuje informace, on je tam ukazuje, oni to ukládají do knížek a teď to tady prezentují lidem. A člověk, který má silné vědomí ještě ega a myšlenky ho drží, tak si myslí, že on to dokáže, a teď se začne ponořovat do stavu meditací a vytvářet si uměle merkabu. On neví, že ho to tady v pasti udrží. Vy tím napřed skutečně musíte projít a ta harmonizace probíhá jediné tehdy, kdy zažijete stav pokory, stav, kdy vás hmota vypustí. Pak se stáváte veškerými těmito ucelenými tóny. Pozor, tam je i matematika, vy tam v sobě máte, tam je všechno, skutečně každý směr, který tady byl kdy vytvořený, máte v sobě podle toho, jak vy jedete, ale je tam

univerzální skutečně sjednocení ve všem. Ta věda to skutečně potvrdí a už to tady se samozřejmě ví. Kvantová fyzika to také potvrzuje.

Mně jednou někde někdo položil otázku, že kvantová fyzika vlastně tvrdí, že je možné tvořit všechno. Ano, to je pravda, ale pozor, já jsem učitel. Kdybych vám to řekla před otevřením třetího oka, předtím, než se naučíte pokoře, tak vám to strašně... Vy jste byli bohové, vy jste se považovali za hmotu. Takže ten člověk, který si myslí, že je hmota a jméno a začne si prosazovat svoje tvoření, tak je v prdeli, protože on posiluje hmotné vědomí a v tomhle já vám nepovolím, to nepovolím ani písmenko. Protože tohle buď někdo pochopí, anebo si pojede ten svůj demoliční vlastně let a ono mu to pomůže, protože když ho to zdemoluje tahle zkušenost, tak ho to dovede k tomu, že Adamcová asi něco na tom bude, možná měla pravdu. Takže hurá. Ano, na to se na všechno přijde. A těšme se na to.

Mám otázku. Astrální tělo. Můžeš nám něco povědět? Jednou jsi mi řekla, že může být i potřhané. Co s tím? Děkuji za vše.

Ano, potřhané může být vůlí člověka. Hlavně je to na třetí čakře teda. A třeba ve vztazích, kdy ten člověk bere drogy nebo dělá různé jiné akty silou vůle a ta třetí čakra se skutečně může roztrhat a potřhat. A potom z vás lezou neskutečné děsy tam dole vlastně podle toho, v jaké jste úrovni, v jakém jste čísle v životě, tak v tom astrálním světě jsou všechny až od sklepů až do těch nejhornějších vrstev. Takže podle toho, v jakém v tom vývoji duchovním jste, tak můžou lézt i démoni a tam jsou hodně ošklivé věci. Jinak k tomu myslím si, že nemám co říct.

Nezabývejte se žádnými takovými věcmi, to jsou záležitosti 3D světa. Jestliže budete na třetí a na každé čakře pokorní, nemusí vás zajímat. Třeba bílí mágovi si létají, ti se vymisťují, protože tam se jim líbí, tam umí létat, jsou ve světě. Ale pozor, to je lákání hmotného těla. A jednou, tuším, že to bylo v Jičíně, za mnou přišla maminka a strašně plakala, říkala, že její syn se zabývá duchovnem a jak je dobrý, ale že poslední dobou je slabý, slabý, a už jenom leží a furt si odskakuje. A pozor, to je nespokojenost. Musíte se naučit kráčet tady v běžném osudu vašem, který jste chtěli, ve spokojenosti. A jestliže já, mně se ten osud nebude líbit, a budu si odskakovat v těch představách a vizích a budu si lítat, kam chci, tak moje tělo bude slábnout, slábnout, až skutečně mně to vyždímá a umřu tady. Ale umřu s obrovským odporem k tomu, co jsem tady žil. Takže následný život bude tím samým, který byl tento naplněný nespokojeností úplně stejným způsobem. Vy si to tady zkrátka neurychlíte. Vždyť je to tak, jak je. Je to moje, já jsem ten, kdo to chtěl. Je jedno co se děje. Teprve tehdy to zvládnete.

Ježíš pravil: Hledejte království nebeské, všechno ostatní vám bude přidáno. Toto království není z tohoto světa. Stále toto platí a jak to realizovat? A jak to vidíš ty? Je pravdivým faktem, že tisíckrát opakovaná lež se stává pravdivým faktem, ne pravdou? Proč a jak to funguje, říká se to, co realizuje přání a kdo? Děkuji. Tom

Napřed první. Království nebeské je ticho ve vás. Vy jste štěstí, máte ho v sobě, toho Boha nosíte v sobě, akorát vaše tělo řve. To znamená, že království nebeské se zrealizuje

pouze tím, že přijmete veškerý osud a nebudete proti němu brojit. Nedávno jsem dostala takový krásný dopis, kdy paní mi napsala, že tedy je dlouho věřící a chodila vlastně i do kostela a najednou jí přišly Kristovy věty, které vždycky byla zvyklá je slyšet, třeba „Já jsem ten, který se za vás vydává.“ Jako že si myslela, že se teda obětoval, ano, tak to chápe církev. Pozor, já jako Kristus jsem ten neboli tělo, které se za vás vydává. To je skutečná pravda. Vaše tělo, každého z vás, tělo vašeho jména se za vás vydává, ale nejste to vy. Teprve v této době pochopíte pravý význam těchto slov, a všech, které byly kdy v bibli řečeny, mnohdy i překrouceny, a i církvemi samozřejmě, a pozor, dobře do této doby prezentovány. Vy víte, že všechno bylo dobře, tak jak mělo být, protože do této doby jste nesměli prohlédnout, a museli jste si žít v utajení všechny ty své mizérie, které tam byly, neboť ty mizérie byly pro vás dobré. Byl to váš útok, ne světa na vás. Vy jste si oblékli děj vámi připravený, abyste získali zkušenosti, které dneska zužitkujete.

Druhá otázka, teď jsem ji zapoměla: Tisíckrát opakovaná lež se stává pravdivým faktem, ne pravdou, proč a jak to funguje, říká se to, co realizuje přání, kdo. Vy dneska víte, přání byla nastavena egem. Ano, vy máte sled v DNA nastavených myšlenek, tzn. že každá myšlenka, která vám kdy proletěla hlavou, jste měli nahranou ve vašem těle a obalu. Každá myšlenka ve vás tam je a je tím realizován proces, kdy vy si myslíte, že máte svoji vůli člověka, za kterého se považujete. Teď já jsem se rozhodl, že půjdu doleva a půjdu tam, i kdyby se ostatní zbláznili. Jak si myslíte ve své iluzi, že to je vašim rozhodnutím. Toto bylo rozhodnuto, byť by tam byla i jakákoliv tvrdohlavost. Ne, tohle je dopředu dané, abyste si prozkoušeli kotrmelce, které vám to přinese, a tak je to dobře. Jak si někdo potom rve vlasy, že tam neměl chodit a neměl to dělat, tak je zase v odporu a znovu se bude proces opakovat. Máte být šťastní za každou prožitou zkušenost. A vše bylo dobře, tak jak bylo. Jedině tímhle způsobem procitnete ze snu, ze kterého do teďka jste nebyli schopni se vymanit.

Je skvělé, že díky vám máme informace, které nám pomáhají pochopit naše cesty a změnit nejen naše životy. Říkala jste, pokud si dobře pamatují, že jediné, co si při opouštění kabátku bereme s sebou, jsou naše zkušenosti, ale své životy si nepamatujeme a že všichni se postupně dostaneme do pomyslné deváté třídy. I ti, kteří vaše informace neznají. Proč tedy my, kteří vás můžeme poslouchat, ovšem se dozvídáme, že si informace z tohoto života nebudeme pamatovat? Jak významná je jakákoliv nová zkušenost, když je stejně předem vše dané? Děkuji vám a také Danovi. Díky záznamům můžeme vaše přednášky a odpovědi znovu poslouchat. Jana.

Janičko, i informace, které přicházejí od Ivy, jsou nastavené ve vašem těle, a i na to, jestli je odmítnete, nebo jestli je přijmete. Všechno je kompletní. Tohle právě je děj, kdy mnozí lidé mi v jistou fázi, teď už se to neděje, psali: proč nás tedy prosíte, abychom si to uvědomili? To je taková ta slovní hříčka, kdy to ego si neví rady a teď tam vyšle takový ten názor, že Iva se snaží. Ne, Ivě je to úplně buřt. Iva vám tady nastaví bonbónky na tácku a je jí jedno, kdo si vezme a kdo ten bonbonek odmítne, anebo kolik vycucá a ostatní vyplivne. Protože já vím, že vy už to máte v sobě, a že tu cestu zkrátka máte nastavenou a je správně. Proto mně nikdy nevadilo, když mně někdo odmítal a

někdo chtěl. Bílí mágové by bojovali proti názorům druhých lidí. Ne, já vím, že všichni, kteří jsou na té cestě před vámi a dovedli vás až sem, byli správní. I kdyby dnes jste s jejich infem nesouhlasili, to je zkrátka vývoj. Vám totiž přibývá objemu přijetí druhých vědomí a ubývá vám odporů. A tím začnete pak chápat, kdo jste, a to stačí. Takže ti, co mně mohou poslouchat, vy to máte v DNA. Vy jenom reagujete přesně podle toho programu, který tam máte.

A pozor, pak se děje vaše praxe a pozor, jakmile odcházíte, vaše hadí síla se posune do polohy, která je vyšší trošku a v praxi si všechno pamatujete. Vy si nemusíte pamatovat děje, na ty zapomeňte, ty nejsou podstatné, i ve vašem nynějším životě vůbec nejde o to, co vy tady řešíte, nějakou rodinu nebo v práci něco, cokoliv, majetek. Ne, tady jde o míru pokory, kterou prokážete, a ta se pak objeví ve stejné míře na začátku vašeho dalšího života a zaseje tam nějaký další děj, který vám vyhovuje, abyste si přesně umenšili do té míry ten další vlastně konečný odchod, který zase bude navazovat. Já si pamatuju jako dítě, jak jsem vždycky s údivem hleděla na to, já jsem věděla, co je dobro a co je zlo, v tom pomyslném jakoby projektu, který se kolem mě odehrával v mé rodině. A teď jsem viděla, že ostatní děti to tak nemají, že považují dobro a zlo za něco jiného nebo měli jiné míry. Ano, tak to má každý člověk a tohle si už přenášíte. A pak se samozřejmě odehrávají děje, které jsou pro vás nutné, abyste si tohle narovnávali, krok za krokem.

Jak se mám postavit k mé nadváze, kterou mám od pěti let? Nyní mi je 30 a stále trvá. Děkuji, Tereza. P.S.: Samozřejmě se ji snažím přijmout, ale nedaří se.

Napřed se musíte zbavit pocitu, že jste špatná, jako je v tom, když si člověk že si připadá odlišný, je to vaše role, tečka. Musíte se přijmout taková, jaká jste, a to je ten nejtěžší krok. A dále potom mechanicky samozřejmě se snažit, hodně pohybu, zajděte si třeba i k výživovému poradci a spolupracujte s ním, ale pořád si udržujte stav bez odporu, protože pocit, který by vám uzavíral jedničku nebo jakoukoliv jinou čakru, ale hlavně jedničku, vám bude přinášet do těla enzymy a hormony, které budou v těle připomínat stav ohrožení, tzn., že to tělo si ukládá věci. Já vám to vysvětlím ještě jedním způsobem.

Zkuste si představit, že budete mít třeba i nějakou těžkou karmickou nemoc, pomíneme nadváhu, to ani za nemoc nepovažujte. Budete člověk, na jedné straně bude člověk, bude mít nějakou těžkou karmickou nemoc a ten člověk ji přijme. Většinou tyhle zátěže jsou z toho důvodu, že v minulosti jste se neměli rádi, i u vás by to mohlo tak být. Tehdy si naberete oděv na sebe, který vyhovuje k umenšení vašeho minulostního odporu, abyste se naučili v tomhle těle žít a mít ho ráda. A když to nedokážete, tak si zdemolujete třeba ostatní čakry lítostí, zlostí, já nevím kritikou situace nebo i sama sebe, to je jedno, jakoukoliv čakru si můžete zdemolovat. Vedle vás bude stejný člověk se stejnou nemocí a ten bude v pohodě. Vy budete navíc mít ještě zdemolované čakry, budete si odžívat další věci, které k tomu budou náležet, a ten druhý ne. A teď pozor.

Planeta s vámi letí, teď se posunujete, posunujete. A teď se i vědci, to vidíte i v té medicíně, a i ve vědecké lokalitě, tady se dozvídáte spoustu věcí, a dnes to je na pořadu, kdy ten duch odhalí veškerou hmotu, tak jak to pracuje, tak jak jsme viděli to DNA, co

se všechno odehrává v těle, jaké jsou skutečnosti, to, co můžeme hodit za hlavu, a naopak k čemu přihlížet, a mnohé věci jsou úplně úžasné. Člověk vlastně odhaluje svůj kabát a zjišťuje, že je něčím jiným, takže pouze si bude upravovat toto tělo. Takže ta věda na to přijde, může pomoci komukoliv. A teď si vezměte, že tihle dva tady takhle poletí a jeden sem přijde nezdemolovaný, tomu ta věda pomůže, a ten druhý přijde zdemolovaný. Takže pak si vyberte. Takže buďte spokojená, že máte jenom nadváhu, že tam není nic horšího. Pracujte na tom, buďte šťastná, hýbejte se, snažte se o nějakou změnu stravovacích zvyků, dojděte si na rozборы, teď už i existují krevní rozборы, někdy je to třeba i drahé, ale dá se s tím skutečně pracovat a dá se dojít do nějakého úspěšného stavu. Jsem, jaký jsem.

Jednou jsi mi řekla: Dávej pozor na myšlenky, protože máš okolo hlavy myšlenkový vír. V poslední době je to velmi intenzivní, působí to fyzické obtíže, hučení v hlavě, pískání, tepání v uších, zatuhlý krk a ramena. Co s tím můžu dělat? Mohla bys o tom promluvit? Děkuji, miluji tě, objímám, Sylva

Ahoj Sylvi. Ano, víte, myšlenky nejsou vaše. Tam, kde hodně to ego kecá, hodně brebentí, zkuste si to každý sám uvědomit, od čeho někdy projdete, od neskutečných věcí. Začnete tamhle výrobou hřebíku a skončí to v Číně někde u stávký. Co všechno stihne v té hlavě vlastně ten proces semlít. A do toho vám kecá, co byste chtěli, a co nechcete. Co byste přáli druhému, a co tamtomu. Strašný věci tam jsou. Čím jste trošku víc, a teď to on ví, on ví, že vás naláká, vaše hmotné vědomí vás zná sakumprásk, protože vy jste si hodně na sebe oblékli a on ví, čím mu podléháte a čím ne. Zapomeňte na myšlenky, nejsou vaše. Začněte si třídit to, co je podstatné a to, co je nepodstatné. Spousta věcí je tam skutečně úplně na nic. Jak chcete vymyslet, proč se tohle stalo, to dělají hodně bílí mágové, stalo se to, tečka. Mělo se to stát, já to utnu. Tehdy začnete pracovat ve prospěch toho, že myšlenky se budou měnit vlastně v intenzitě a pozor, i ve frekvenci. Tady vlastně budou větší mezery mezi nimi, a pak zjistíte, že skutečně vám nepatří, hladina se vám vzdálí, a tím nastává proces, kdy to už jsem jednou vysvětlovala. Někdo mi řekl: Jak to, že nemám myšlenky. Prosím vás, já můžu využívat myšlenky, já jsem teda vzdálená od hladiny myšlenek. Vysvětlovala jsem vám, že tady musí mít každý ego, takže každý tady má myšlenky, ale ta hladina je tak vzdálená, že vás neovlivní, vám je jedno, co to ego tam kecá. Vy ho ignorujete, vy si z toho vytríbíte jenom vlastně jakoby ten směr, kterým máte jít, ale pak si udržíte vlastně ten egoismus jakoby na uzdě a neposlechnete všechno. Člověk, který bude silně egoistický, ten poslechně všechno. I kdyby, hele, teď tady to ukradneš. Tady teď je hodně procesů, kdy lidé slyší hlas, že mají někoho zabít a jdou a zabijou ho, to je ještě silný egoismus. Vy byste už to neudělali, vy byste ještě nějaký čas odolávali.

Milá Ivanko, chtěla bych se zeptat, jak je to s opakující se bolestí. V období menstruace mám bolesti hlavy a nohou. Znamená to, že každý měsíc umenším nějaký svůj odpor, rozdíl můžu zaplatit nebo se jedná o jednu velkou platbu rozloženou na splátky, aby to moje tělo vydrželo? Platby

přijímám, možná to bude znít divně, ale vždy poděkuji za možnost zase něco zaplatit. Předem děkuji za odpověď. Mám vás ráda. Eva

Evi, bolesti hlavy jsou z toho, že už vyhlížím ty bolesti. Jo, bacha, nevyhlížet. To, co tam je, tam má být. To je takový, hodně lidí mají bolesti hlavy v určitém období, kdy skutečně se blíží nějaká perioda, to je jedno, jestli je to u ženy menstruace nebo nějaký zvyk v tom životě, třeba dejme tomu, na podzim ji budu mít. Tehdy vyhlížíte, co bude, koukáte. Tehdy, když vyhlížíte s obavou do budoucnosti, ať o někoho, o nějakou hmotu, nebo do pravé strany, do situací, nejste přítomni v hlavě. Proto vás bolí, vy máte být tam, kde jste. Pozor, nebojte se myslet na to, co bude zítra nebo za týden. Vy si to naplánujete, ale nesmíte se bát. Když se budete bát jít na finanční úřad za 14 dní tak, než tam přijdete, tak budete zralí na mašli jako. Ale u těchto period je, že vy už víte, že vám bude blbě. Já jsem taky tohle to mívala, moje maminka to měla dramatičtější, ta dokonce i omdlávala, já jsem to taky neměla růžové, ale já jsem se toho nebála, já jsem si zalezla. Pak jsem zjistila, že je lepší to rozběhat. Ze začátku, znáte to, omluvenky z tělocviku, dámy, pamatujete si to, mně strašně bolí břicho. Pak jsem zjistila, že naopak, když tomu tělu zkrátka nepovolím, oběhnu sídliště, že se mi uleví. Tím rozproudu tu krev, že to tělo, a teď když ho hodíte do klidu, tak ono si ještě naopak přidává, samozřejmě ten proces se protahuje. Člověk najde sám na sebe ten správný bič, a to tělo pak si lehne. Vzpomeňte si, jak jsem vám vyprávěla, jak mně píchalo v noze, jak nechtělo, abych chodila těch osm kilometrů ráno, jak jsem ho poslala do háje. Jak jsem mu říkala: „Ještě jednou píchneš a v poledne jdeme znova.“ Hned přestal. Vy jste vládcí.

Ivanko, jak je možné, že pokud jsme jedno vědomí, vyvíjející se pod planetou Zemí, můžeme se nakonec rozdělit a žít na jiné planetě? Děkuji za odpověď, Katka.

Kačí, je to tak, že zkuste si představit, že tady tahle ta moje ruka, ten střed, jakože dělám to kolečko, to je třetí dimenze, to je takový jádro v buňce. Tady ještě jste neznalí, v té třetí dimenzi teprve si musíte ujistit, kdo jste, abyste mohli pokračovat jako bohové ve vyšších dimenzích. Do té doby se považujete za někoho jiného. A teď pozor, tady je veliké množství hmotiček, veliké množství jednotlivých božských vědomí, které tady od toho zrodu, po tom velkém třesku vlastně jsou obaleny. Každá ta planeta má jiné DNA, aby tam byly jiné procesy a jiné děje, to je úžasné. To je jako hodně lidí, každý človíček je jiný, to je úplně stejné. A teď ta doba je stanovená, to znamená ta obvodová čárka, která obkružuje jako kružnice tu třetí dimenzi, ta je stanovená na vaše pochopení.

V té době každý pochopí. Jenže ta planeta, když byla vytvořená, to záleží na časoprostorové křivce, tzn. času a prostoru, kdy ta planeta letí, a to vědomí je ucelené, jenže aby se tady vyvíjelo hodně forem, tak se to děje tak, a to už jsem vysvětlovala, zkuste si představit, že planeta je jako jediná škola, ona se postaví a je napřed prázdná. Napřed se za hodně dlouhou dobu, miliony let, zaplní první třída, pak se zaplní druhá třída, doplní se první třída, a takhle se to děje, a v téhle fázi, úplně na konci u té kružnice, která uzavírá 3D, se poprvé naplní devátá třída a projde si těmi deseti měsíci

toho školního vlastně vyučování. Teď ta planeta pořád dál letí, jenže ostatní vědomí není vibračně připravené, a tahle ta kružnice dělá tzv. most, to je ta křeč hmoty, o které já vám vyprávím a mají to všechny. To jsou pravidla.

Tuhle tu hranici hlídá tzv. vyšší hmotné vědomí, což jsou ve vašem podání archandělé. Andělé jsou pro vlastně jednu planetu, archandělé jsou pro celou sérii všech těch kuliček, které se snaží jako hmotné složky, jako planety, vylétnout vlastně a dožít si tyto zkušenosti. A tyhle ty hranice jsou tak silné, že to vědomí se nepustí, tzn., že ti lidé, protože to vědí, mají prožité a vybrané osudy do té doby, aby je stihla, vlastně stihnout bod B, který tady mají. Dožijí si to v té linii, protože oni by nevydrželi ty vibrace, které jsou tam, protože na planetě se vždycky v této době dějí velmi dramatické věci. To vidíte, že se děje. To je takový ten dráp toho hmotného vědomí, který to drží a nepustí to. A to vědomí zůstává ve 3D. A protože potřebuje obsáhnout hmotu, tak se doplní do té nejvyšší třídy, kterou tady vlastně jako by mít na té planetě za námi, a zůstává zase na nosiči dalším, kde si dožije všechny věci a vybírá si další inkarnace a kabátky, které vyhovují, aby při doletu té další planety za námi ho už potom propustil vlastně ten obvod, který dělá hranici 3D světa. Doufám, že tomu rozumíte.

Když je vše dané a nelze nic změnit, osud je stanovený od A až do Z, proč diskutujeme o tom, že máme prožívat život bez odporů, když i ten odpor je daný a je nastavené, kdy zmizí. Děkujeme za odpověď. Marta a Vendy.

Tak, Marto a Vendy, diskutujeme o tom, protože je to nastavené.

Kniha Tajemství Amenty popisuje tzv. sféru Amenty a její sestup v letech 2000 až 2025. Souvisí to se zvyšováním Shumanovy rezonance planety? Děkuji.

Já nevím, co to je to kniha Tajemství Amenty. Já spoustu věcí nevím. Vy si myslíte, že Iva ví všechno. Iva je obyčejný člověk. Já vám přináším nastavený pouze proces. Třeba nedávno jsme diskutovali na Statku, tam se někdo ptal vlastně na Palmové listy. Ano, prosím vás, tam vidíte, že proces je nastavený, tam jsou i lidská jména, osudy nastaveny. Ano, ale stejně je tam ještě nastavená vůle, že můžete něco změnit, to je fáze bílé magie. Tak to není. Každý posun, každá vyšší třída vám bude ukazovat něco jiného. Já teda bohužel nevím, co to znamená kniha Tajemství Amenty. Ani co znamená sestup v letech 2025. Takže pokud si o tom budete chtít popovídat, tak mi to budete muset přijít vysvětlit a pak něco tam vyplyne z toho našeho hovoru.

Dane, už je konec jo? Ty si děláš srandu? Mi připadá, že jsme tady deset minut.